

Titel: Udrag fra Journalen BB

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bb-kom-shoot-bb-643.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Steffens »4 Nordmænd« ... 2den Deel, S. 250, 51, 52** : Henrik Steffens (1773-1845), da.-ty. filosof, naturforsker og forfatter, hvis skønlitterære produktion bl.a. tæller *Die vier Norweger. Ein Cyklus von Novellen*, del 1-6, Breslau 1828; ny udg. smst. 1837. Værket blev oversat til da. af J.R. Reiersen som *De fire Normænd. En Cyclus af Noveller*, del 1-6, Kbh. 1835, ktl. 1586-1588, og indgik som bd. 4-6 af *Henrich Steffens's samlede Fortællinger*, udg. af C.F. Güntelberg. Af titelbladet fremgår: »Trykt paa Bog- og Papirhandler C. Steens Forlag hos Bianco Luno & Schneider«. Når SK bemærker, at han »desværre« måtte benytte en sådan udgave, sigter han formentlig til Steens blakkede renommé som udgiver, især efter at J.L. Heiberg havde angrebet ham i de satiriske artikler »Den dristige Papiirhandler« og »Er Hr. Steen Forlægger, eller ei!« trykt i *Kjøbenhavns flyvende Post. Interimsblad* (135,11), 1834, hhv. nr. 28 og nr. 29. Der sigtes her som sidenhen (138,6) til den fjerde novelle i 2. del, dvs. bd. 5, s. 217-407. Thaulov er ved at fortælle Roland sin livshistorie, og på siderne 250-252 er han på besøg hos Colmars familie, hvor han med dennes hustru kommer til at tale om den halvvoxsne datter Dorotheas glæde ved at lege med dukker: »'Jeg kan godt lide', sagde Moderen, 'at Piger længe ere Børn. Min Dorothea havde et fuldstændigt Bo og en ikke ubetydelig Garderobe for den skønne Agnes og den lille Dick [hendes dukker]. Køkkenet var altid reent og blankt, hun holdt Alt i den bedste Orden, Linnedet blev omhyggelig vasket, og dette elskværdige, barnlige, phantastiske Forspil for det virkelige Liv, som udfylder Pigens Timer med søde, behagelige Drømme, er ogsaa saa vigtig af den Grund, at Alt udvikler sig af hendes egen Sjæl, uden fremmed Indvirkning eller Kunst, i stille, ubemærket Eensomhed, der er fjernet fra al Forfængelighed. – For nogle Aar siden besøgte Dorothea en Barselskone af vor Familie. Da vi kom hjem, maatte der anskaffes en lille Vugge; som Barnet blev en pæn Dukke lagt i den, og Barselskonden laa pyntet ved Siden af. Hver Morgen blev Barnet svøbt i reent Svøb. En Veninde, som besøgte mig, saae denne Leg og fandt den meget betænkelig. Men jeg glædede mig. Hvis Dorothea i ringeste Maade havde betænkt sig paa, uden Forbeholdenhed at bringe det, som hun her saae ligesom alt Andet, over i sin stille, nydelsesrige Barneverden, saa havde en Bekymring først foruroliget mig. Men af en saa fiin Natur er denne lette, legende Verden, at det sagtteste Pust af Hensyn, den første Yttring af Spot, kan bortlyse den af den fremspirende Piges Sjæl. En ældre Broder, som tjener i vor Armee, fandt det upassende, at en stor Pige endnu legede med Dukker; Piger, som vare yngre end hun, saae medlidende paa hende, naar hun viste dem sine Dukker, – og det stille Paradis var svundet. Hun lever endnu stedse paa det vaklende Middelpunkt, hvor den raae Virkelighed vil fortrænge den eventyrlige. Jeg blander mig aldrig i en Kamp, som hun selv maa kæmpe ud; men jeg giver hende ofte en fjern Opmuntring til, atter at vende tilbage til den skønne Verden af barnlige Drømme og Sysler. Jeg har overrasket hende, og seet, at Taarerne stod hende i Øinene, naar hun betragtede den lille, pæne Huusholdning og kun som tvivlsom holdt den i Orden. Det er den første Kummer, hun har havt i sit Liv'.«

I trykt udgave: Bind 17 side 131 linje 13